
i promocji dziedzictwa kulturowego i religijnego naszych ziem – Muzeum Diecezjalne, powołane do istnienia 21 listopada 1987 r.

Rok 1989 przyniósł w naszym kraju, jak i w naszej diecezji, wiele zmian związanych z transformacją ustrojową. Pojawiła się możliwość prowadzenia duszpasterstwa dla wiernych Mniejszości Niemieckiej, z czym powiązane było dzieło duszpasterskiej integracji wiernych całej diecezji. Od 4 czerwca 1989 r. w wielu kościołach naszej diecezji rozpoczęto sprawować dla wiernych liturgię w języku niemieckim.

Tego samego roku, 9 listopada, została powołana do życia Caritas Diecezji Opolskiej, która do tej chwili tworzy na terenie diecezji znane powszechnie stacje opieki i inne struktury pomocowe dla ludzi potrzebujących. Była ona pierwszą Caritas diecezjalną powstałą w Polsce.

Dla 50-letniej historii naszej diecezji wielkie znaczenie miała bulla *Totus Tuus Poloniae Populus* papieża Jana Pawła II z 25 marca 1992 r., która doprowadziła do administracyjnej reorganizacji Kościoła katolickiego w Polsce. W jej konsekwencji została utworzona nowa diecezja – gliwicka, do której włączono 90 parafii i 140 kapłanów z naszej diecezji. Ponadto 15 innych parafii należących dotychczas do diecezji opolskiej zostało przyłączonych do nowo powstałej diecezji kaliskiej. Diecezja gliwicka wraz z diecezją opolską stały się częścią nowo powołanej kościelnej metropolii górnośląskiej z siedzibą w Katowicach. Jej patronem został św. Jacek, dominikanin pochodzący z Kamienia Śląskiego. Dotychczasowi biskupi pomocniczy diecezji opolskiej zostali przeniesieni do Gliwic. Biskup Jan Wieczorek został nowym Biskupem Gliwickim, zaś biskupa Gerarda Kusza mianowano biskupem pomocniczym.

50 LAT
DIECEZJI
OPOLSKIEJ
BLIŻEJ BOGA-CZŁOWIEKA

Nowenna niedziel
przed rozpoczęciem jubileuszu
50-lecia diecezji opolskiej

Zdzieszowice, 6 marca 2022 r.

CZĘŚĆ IV

Z HISTORII DIECEZJI OPOLSKIEJ – 1983–1992

Trwając w nowennie przed rozpoczęciem jubileuszu 50-lecia diecezji opolskiej, chcemy dziś przywołać kolejny fragment jej historii, zamknięty w latach 1983–1992. Ogromne znaczenie dla naszej diecezji miała pielgrzymka Jana Pawła II do Ojczyzny, w czasie której 21 czerwca 1983 r. papież odwiedził Górę Świętej Anny. W czasie tego pobytu Ojciec Święty dokonał koronacji obrazu Matki Bożej Opolskiej oraz poświęcenia 65 kamieni węgielnych pod budowę nowych

kościół. Tłumy wiernych na annogórkich błoniach witały tego dnia Ojca Świętego i wraz z nim uczestniczyły w modlitwie Nieszporów.

Tego samego roku staraniem biskupa opolskiego Alfonsa Nossola, w trosce o księży starszych i schorowanych, oddano do użytku Diecezjalny Dom Księży Emerytów, mieszczący się w Opolu przy ulicy kard. Bolesława Kominka.

22 marca 1984 r. naszą diecezję obiegła smutna wiadomość. Wczesnym rankiem w Opolu, po długiej chorobie, zmarł pierwszy opolski biskup pomocniczy Wacław Wycisk. Po ponad roku od jego śmierci, 8 lipca 1985 r. Stolica Apostolska wydała bullę nominującą dwóch nowych biskupów pomocniczych dla naszej diecezji: ks. Jana Bagińskiego i ks. Gerarda Kusza. Sakrę biskupią otrzymali w katedrze opolskiej 15 sierpnia 1985 r., w dniu 40. rocznicy ustanowienia samodzielnej Administracji Apostolskiej Śląska Opolskiego – przyszłej diecezji opolskiej.

Święcenia biskupie Jana Bagińskiego i Gerard Kusza

Rok 1985 w annałach historii naszej diecezji zapisał się także jako data rozpoczęcia dochodzenia w sprawie beatyfikacji Matki Marii Luizy Merkert, założycielki i pierwszej przełożonej generalnej Sióstr Elżbietanek. W trosce o dobro naszej diecezji w zakresie przechowywania dokumentów i akt historycznych w dniu 25 stycznia 1986 r. zostało erygowanie Archiwum Diecezjalne, a dla utrwalenia

